

specifikace: věcná příslušnost krajských (insolvenčních) soudů k žalobě insolvenční dlužnice na určení neplatnosti exekutorského zápisu vztahujícího se k přistoupení dlužnice k dluhu třetích osob a k uznání dluhu

§ 7a písm. b) zákona č. 182/2006 Sb., insolvenční zákon (IZ)

§ 159 odst. 1 písm. g) zákona č. 182/2006 Sb., insolvenční zákon (IZ)

Ncp 543/2020

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze jako soud nadřízený rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Františka Kučery a soudců Mgr. Martina Řezníčka a JUDr. Aleše Šťastného v právní věci

žalobkyně:

H. P.

zastoupená advokátem JUDr. Ing. Pavlem Cinkem, LL.M.
sídlem Veleslavínova 363/33, 301 00 Plzeň

proti

žalované:

Hypoteční banka, a.s., IČO 13584324
sídlem Radlická 333/150, 150 57 Praha 5

za účasti

vedlejšího účastníka

na straně žalované:

Exekutorský úřad Praha 9, JUDr. Milan Usnul, soudní exekutor
sídlem Bryksova 763/46, 198 00 Praha 9

o určení neplatnosti exekutorského zápisu,

vedené u Obvodního soudu pro Prahu 5 pod sp. zn. 42 C 420/2019, o určení věcné příslušnosti,

takto:

I. K projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni věcně příslušné krajské soudy.

II. Po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena k dalšímu řízení Krajskému soudu v Praze.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se svou žalobou doručenou Obvodnímu soudu pro Prahu 5 (dále jen „předkládající soud“) dne 28. 11. 2019 domáhá proti žalované a vedlejšímu účastníkovi na straně žalované (dále jen „vedlejší účastník“) určení neplatnosti exekutorského zápisu ze dne 8. 8. 2006, sp. zn.

EZ 71/2006 (dále jen „exekutorský zápis“), sepsaného soudním exekutorem JUDr. Milanem Usnulem. Uvedení žalobní požadavek žalobkyně opřela o tvrzení, že na základě exekutorského zápisu přistoupila k závazku příslušných úvěrových dlužníků a současně z její strany došlo k uznání dluhu, ovšem z řady (blíže specifikovaných důvodů) „považuje právní jednání v podobě sepisu notářského zápisu ze dne 8. 8. 2008 (poznámka zjevně - exekutorského zápisu) za neplatné“. Naléhavý právní zájem na požadované určení žalobkyně spatřuje v tom, že pokud by nebyl „exekutorský zápis platným a vykonatelným rozhodnutím, nemusela by žalobkyně podávat návrh na oddlužení a nenacházela by se v současnosti v úpadku, kdy největším přihlášeným věřitelem v insolvenčním řízení žalobkyně je právě žalovaná“.

2. Předkládající soud předložil věc Vrchnímu soudu v Praze (dále jen „nadřízený soud“) k rozhodnutí o věcné příslušnosti s tím, že „v souzeném případě se jedná o nárok žalobce na určení neplatnosti exekutorského zápisu sepsaného exekutorem“, kdy „věcná příslušnost soudu v takovém případě plyne z ust. § 9 odst. 4 o. s. ř., kdy krajské soudy dále rozhodují v obchodních věcech jako soudy prvního stupně v insolvenčním řízení a incidenčních sporech, jakož i ve sporech o náhradu škody nebo jiné újmy, která vznikla zahájením insolvenčního řízení a opatřeními přijatými v jeho průběhu – s odkazem na zákon č. 182/2006 Sb.“. Předkládající soud ve své zprávě současně zmínil skutečnost, že námitku nedostatku věcné příslušnosti vznesla žalovaná, přičemž shrnul vyjádření ostatních účastníků k dotčené otázce.
3. Žalovaná svou námitku fakticky odůvodnila pouhou citací ustanovení § 159 odst. 1 písm. g) zákona č. 182/2006 Sb., insolvenční zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „IZ“).
4. Podle názoru žalobkyně je námitka žalované nedůvodná, když k tomu, aby se jednalo o incidenční spor, musí být ve smyslu § 159 odst. 2 IZ účastníkem řízení insolvenční správce, „kdy se jedná o obligatorní podmínku vedení incidenčního sporu“, přičemž v daném případě se insolvenční správce řízení neúčastní.
5. Podle vedlejšího účastníka by se jednalo o incidenční spor v případě, pokud by cílem žalobkyně bylo dosáhnout toho, aby soud určil, že „zde je či není závazek žalovaného jako dlužníka v rámci insolvenčního řízení“; to však ze žaloby neplyne.
6. Podle § 7 část věty před středníkem IZ, nestanoví-li tento zákon jinak nebo není-li takový postup v rozporu se zásadami, na kterých spočívá insolvenční řízení, použijí se pro insolvenční řízení a pro incidenční spory přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu týkající se sporného řízení, a není-li to možné, ustanovení zákona o zvláštních řízeních soudních.
7. Podle § 7a písm. b) IZ, krajské soudy rozhodují jako soudy prvního stupně v incidenčních sporech.
8. Podle § 159 odst. 1 písm. g) IZ, incidenčními spory jsou spory o určení, zda tu je či není právní vztah nebo právo týkající se majetku nebo závazků dlužníka, je-li na takovém určení naléhavý právní zájem.
9. Standardní soudní praxe, jejímž výrazem je mimo jiné rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 9. 2018, sp. zn. 29 Cdo 6037/2016, ke svému obecnému závěru (k němuž se Nejvyšší soud přihlásil i v usnesení sp. zn. 29 Cdo 1714/2017) – totiž, že „spor o určení, zda tu je či není právní vztah nebo právo týkající se majetku nebo závazků dlužníka, zahájený v průběhu insolvenčního řízení vedeného na majetek dlužníka, je incidenčním sporem ve smyslu ustanovení § 159 odst. 1 písm. g) insolvenčního zákona“ s tím, že „k projednání takového sporu jsou v prvním stupni věcně příslušné krajské soudy“ – dospívá mimo jiné na podkladě úvahy, že cílem § 231 IZ je „zajistit, aby otázka platnosti právního úkonu, jež je určující pro příslušnost majetku dlužníka do jeho majetkové podstaty nebo pro identifikaci závazků dlužníka, nebyla v průběhu insolvenčního řízení účelově vytěšňována“ (viz též rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. 7. 2013, sp. zn. 29 Cdo 392/2011, uveřejněný v časopise Soudní judikatura, č. 9, ročník 2014, pod č. 110).

10. Při promítnutí právě konstatovaného do poměrů projednávané věci, kdy – jak se podává ze zápisů v insolvenčním rejstříku - insolvenční řízení žalobkyně jako dlužnice (sp. zn. XY, vedené před Krajským soudem v Praze) bylo zahájeno insolvenčním návrhem žalobkyně došlým soudu dne 1. 3. 2017, kdy řízení v této věci bylo zahájeno v průběhu takového insolvenčního řízení a kdy žalobou požadované určení k termínu zahájení tohoto řízení - jenž je přitom určující z hlediska založení věcné příslušnosti soudu (§ 11 odst. 1 věta druhá o. s. ř., s přihlédnutím k § 7 IZ) – se dotýká závazků dlužnice, lze uzavřít, že spor v této věci je incidenčním sporem podle § 159 odst. 1 písm. g) IZ; k projednání a rozhodnutí takového typu sporů je přitom dána věcná příslušnost krajských soudů podle § 7a písm. b) IZ.
11. Z těchto důvodů nadřízený soud pod bodem I. výroku tohoto usnesení rozhodl tak, že k projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni příslušné krajské soudy (§ 104a odst. 2 poslední věta o. s. ř., s přihlédnutím k § 7 IZ).
12. Rozhodnutí pod bodem II. výroku tohoto usnesení podle § 104a odst. 6 část věty před středníkem o. s. ř. (s přihlédnutím k § 7 IZ) se opírá o skutečnost, že insolvenčním soudem je v daném případě Krajský soud v Praze (§ 7b odst. 4 IZ); rozhodnutím pod bodem II. výroku tohoto usnesení však není dotčeno ustanovení § 105 o. s. ř. (§ 104a odst. 6 část věty za středníkem o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

Praha 14. srpna 2020

JUDr. František Kučera
předseda senátu